

ဇော်ဇော်အောင်
အပိုင်းအစများ

FRAGMENTS

Written by Zaw Zaw Aung

မင်းခိုက်စိုးစန် မြန်မာပြန်ဆိုသည်

အပိုင်းအစများ
ဇော်ဇော်အောင်
မင်းခိုက်စိုးစန် မြန်မာပြန်သည်

ဘာသာပြန်သူ၏ စကား

၂၀၀၁ ခုနှစ်၏ နွေရာသီ ကုန်ဆုံးခါနီး နေ့ရက်တစ်နေ့တွင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်နှင့် အဘဆရာဇော်သည် သူ့အိမ်ရှေ့ မန်ကျည်းပင်ကြီးအောက် ကစားပွဲတွင်ထိုင်ကာ ရောက်တတ်ရာရာ ပြောဆိုနေကြသည်။

အချို့က ကျွန်တော်နှင့် အဘဆရာဇော် ဆုံမိကြလျှင် စာအကြောင်း၊ ပေအကြောင်း၊ အနုပညာ သီအိုရီများအကြောင်း ဘာတွေများ ပြောဖြစ်ကြသလဲဟု မေးကြ၏။ ထိုသို့သော အကြောင်းအရာမျိုးကို ကျွန်တော်တို့ ပြောလေ့မရှိကြပါ။

ကျွန်တော်သည် အဘဆရာဇော်၏ ပညာရိပ်အောက်တွင် ခိုလှုံကာ ပို့စ်မော်ဒန်အကြောင်း လေ့လာခဲ့သည်မှာ မှန်သော်လည်း အချို့သော အကောက်အယူနှင့် ရှုထောင့်အမြင်များတွင် အတော်အတန် ကွဲလွဲသည့် အကြောင်း ကျွန်တော်တို့၏ စာများကို ဖတ်ဖူးသူတိုင်း သိကြပါသည်။

တချို့သော ကွဲလွဲမှုများက ဖွင့်ဆိုသည့် ရှုထောင့်အပေါ် မူတည်ပြီး တချို့ကား အရသာခံပုံချင်း မတူခြင်းဖြစ်သည်။ ဥပမာဆိုရလျှင် အဘဆရာဇော်က Umberto Eco ကို သဘောကျ နှစ်ခြိုက်သူဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်ကတော့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ စာအုပ်များကို ၁၄-၅ မျက်နှာအပြင် ပိုပြီး စိတ်ဝင်စား၍ မရပါ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်နှင့် အဘဆရာဇော်တို့ တကယ်တမ်း စိတ်ပါလက် ပါ ဆွေးနွေးမိကြသည်မှာ ဝက်သားကို မီးအေးအေးဖြင့် အချိန်အကြာကြီး နှပ်ထားခြင်းသာလျှင် တစ်ခုတည်းသော ဝက်သားဟင်းချက်နည်း အမှန် ဖြစ်ကြောင်း၊ အသားအရေလှသော မိန်းကလေးများသည် လက်ပြတ်အင်္ကျီ ဝတ်သောအခါ လက်မောင်း၏ အလှကို စိုးစဉ်းမျှ မထိခိုက်စေရန်အတွက် ငယ်စဉ်တုန်းမှာ ကျောက်ဆေးမထိုးခဲ့သင့်ကြောင်း၊ မနက်စောစောတွင် ငါး သေးသေးလေးများကို ကြော်ပြီးဆီထမင်းနှင့် စားလျှင် အလွန်နိပ်ကြောင်း၊ ကော့တေးလ်စပ်ရာတွင် Angostura ကို အစပ်အဟပ်မှန်စွာ ထည့်တတ် ဖို့သည် မြန်မာစာသဒ္ဒါ မှန်ကန်ဖို့ထက် ပိုအရေးကြီးကြောင်း - စသည့် လေးနက်သော အကြောင်းအရာများသာ ဖြစ်ကြသည်။

တစ်ခါတစ်ရံမှာတော့ သူက -

"တက္ကသိုလ်ထဲမှာ နှင်းတွေကျသေးလားကွ"

ဟု မေးတတ်သည်။ သူပြောသော တက္ကသိုလ်ဆိုသည်မှာ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ မေးသည့်အခါ ကျွန်တော်က ...

"ဒီဇင်ဘာလလယ်လောက် ဆိုရင်တော့ မနက်စောစောမှာ နှင်းတွေကျ တတ်တာပဲ ... အဘ"

ဘာညာစသဖြင့် အဆင်ပြေအောင် ဖြေရ၏။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်က မနက်စောစော အိပ်ရာထတတ်သူ မဟုတ်ပါ။ နှင်းတွေ ဝေသလား၊ မဝေ သလားလည်း တစ်ခါမှ သွားမကြည့်ဖူးပါ။

တစ်ခါမှာတော့ ကားဖြင့်ပြန်လာရင်း လှည်းတန်းကို အဖြတ်တွင်

"အဘ ... ၊ အင်းယားကန်ဘောင်ပေါ် လမ်းလျှောက်ကြည့်ချင်သေးလား။ ဘူးသီးကြော်ဆိုင်တွေ ဘေးမှာ ကားကိုရပ်ပြီး ဆင်းလျှောက်သွားရုံပဲလေ"

ဟု မေးလိုက်သောအခါ

"ဟာ-၊ အဲလိုနေရာတွေ မသွားချင်ပါဘူးကွာ"

ဟု တိုတိုပြတ်ပြတ် ငြင်းဆန်၏။ အဘသည် သူ့အတွေးထဲက တက္ကသိုလ် ကို သူ့ရင်ထဲမှာပင် တစ်သက်လုံး သိမ်းဆည်းထားချင်ပုံ ရပါသည်။ ကျွန်တော် မြင်ဖူးသလောက် အဘ၏ လိုချင်တပ်မက်မှုမှာ ဒီလောက်သာ ဖြစ်သည်။

ထူးထူးခြားခြား သူ့ဆန္ဒကို ပူဆာဖူးသော အခါဟူ၍ တစ်ကြိမ်သာ ရှိခဲ့ သည်။ အဲဒီတုန်းက စီးတော်ယာဉ်ကလည်း အဆင်သင့်ရှိနေ၊ သူ အင်မတန် ချစ်သော ကိုကြွက်နီ (သိမ်းတင်သား) ကလည်း ရောက်နေချိန်ဖြစ်၏။

"ငါ ... တောင်တွေကို ကြည့်ချင်တယ်ကွာ"

ဒီလိုနှင့် ရန်ကုန်မြို့ပြင်ကိုထွက်ပြီး တောင်တွေကို မြင်ရသည့် နေရာအထိ ကျွန်တော်တို့ ခရီးနှင်ခဲ့ကြသည်။ သူ့စိတ်ကြိုက်နေရာ ရောက်တော့လည်း ကားပေါ်ကပင် မဆင်းဘဲ ဒီအတိုင်း ငေးငေးမောမော အကြာကြီး ကြည့် နေ၏။ ကားထဲမှာတော့ သူနှစ်ခြိုက်သည့် John Denver ၏ Take Me Home သီချင်းကို ဖွင့်ပေးထားသည်။

အပြန်တွင် ခရားကြီး၌ လက်ဖက်ရည် ဝင်သောက်ကြတော့ ကိုကြွက်နီက ထုံးစံအတိုင်း ဖျစ်တောက်ဖျစ်တောက် ...၊ အဘကတော့ ကျေနပ်နေဟန် ဖြင့် သူ့ဆံပင် ငုတ်စိလေးများကို လက်ဖြင့်ပွတ်ရင်း ပြုံးနေသည်ကို ကျွန်တော်တစ်သက်လုံး မေ့နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

ထိုနေ့ကလည်း ဟိုအကြောင်းဒီအကြောင်း ပြောဆိုနေရာမှ အဘဆရာ ဇော်က ဘာစိတ်ကူးပေါက်သွားသည် မသိ။ ရုတ်တရက်ထပြီး အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ ပြန်ထွက်လာသောအခါ သူ့လက်ထဲတွင် ပလတ်စတစ်ဖြင့်

အဖုံးအုပ်ထားသော ဗလာစာအုပ် ခပ်ထူထူတစ်အုပ် ပါလာ၏။ အဖုံးပေါ်တွင် Fragments (Prose Poems) by Zaw Zaw Aung ဟု ရေးထားသည်။ သူက -

"တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ (သူ သက်ရှိထင်ရှား မရှိတော့သည့် အချိန်ကို ဆိုလိုဟန်ရှိသည်) ဇော်ဇော်အောင်ဆိုတာ ဘာလဲလို့ တစ်ယောက်ယောက်ကများ မေးလာခဲ့ရင် ဒီစာအုပ်ကို ထုတ်ပြလိုက်ပါကွာ" ဟု ပြောပြီး စာအုပ်ကို ကျွန်တော့်လက်ထဲသို့ ထည့်၏။

အိမ်သို့ရောက်သောအခါ အဘဆရာဇော်ကိုယ်တိုင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသော "အပိုင်းအစများကို ကျွန်တော်ဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် စာအုပ်စင်တွင် သိမ်းဆည်း ထားလိုက်၏။ ဒီလိုနှင့် နှစ်တွေသာ ကြာလာသည်။ သူကလည်း အဲဒီစာအုပ်အကြောင်းကို တစ်ခွန်းမှ ထပ်မပြောတော့။ ကျွန်တော်ကလည်း (စာအုပ်ပြန်ပေးရမှာ စိုးသောကြောင့်) အစမဖော်တော့ချေ။ အဘကွယ်လွန်ပြီး ယခုအချိန်ထိ တိုင်အောင်လည်း ကျွန်တော့်ကို "ဆရာဇော်ဇော်အောင် ဆိုတာ ဘယ်လိုလူမျိုးလဲ" ဟု လာမေးမည့်သူ မပေါ်လာသောကြောင့် ထိုစာအုပ်လေးသည် ကျွန်တော့်စာအုပ် စင်ပေါ်တွင် ဒီအတိုင်း ရှိနေခဲ့လေသည်။

သို့သော် ... စာအုပ်၏ ပိုင်ရှင်မှာ ကျွန်တော်မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်ယုံကြည်စိတ်ချစွာဖြင့် အပ်နှံခံရသူမျှသာ ဖြစ်၏။ စာအုပ်၏ ပိုင်ရှင်အစစ်အမှန်သည် ဆရာဇော်ဇော်အောင် ဖြစ်သည်။ အဘဆရာဇော် မရှိတော့ချိန်တွင် အဘ၏ သမီးရင်းဖြစ်သူ မမိုးခင်ခင်သာလျှင် ဆက်လက် ပိုင်ဆိုင်သင့်သည် မဟုတ်ပါလား။

ထို့ကြောင့် အရေးသားထားသော ဗလာစာအုပ်လေးကို မမိုးခင်ခင်ထံသို့ ပြန်လည် ပေးပို့လိုက်သည်။ တစ်ပတ်ခန့် အကြာမှာပင် ဝေမျိုးသွင်က ကျွန်

တော့်ထံသို့ ဖုန်းဆက်လာပြီး

"အစ်ကို ...၊ မမိုးက အဘရဲ့စာအုပ်ကို ထုတ်ချင်တဲ့ဆန္ဒ ရှိတယ်လို့ပြောတယ်။ အဲဒါ အစ်ကိုပဲ ဘာသာပြန်ပေးပါတဲ့"

ထိုစကားကြောင့် ကျွန်တော့်မှာ စဉ်းစားစရာတွေ အများကြီး ဖြစ်လာသည်။ အဘကသာ သူ့စာအုပ်ကို ဘာသာပြန်စေချင်ခဲ့လျှင် ဟိုယခင်ကတည်းက ဒီစာအုပ်ကို မင်းဘာသာပြန်ကွာဟု ခိုင်းခဲ့မှာ သေချာသည်။ သို့တည်းမဟုတ် သူကိုယ်တိုင် ဘာသာပြန်ခဲ့မှာပဲ ဖြစ်သည်။ ဒီအတိုင်းဆိုလျှင် အဘက ဒီစာအုပ်ကို အများဖတ်ဖို့ ထုတ်ဝေချင်ခဲ့ပုံ မရချေ။

တစ်ဖက်က ကြည့်ပြန်တော့လည်း "တစ်ယောက်ယောက်ကများ မေးလာခဲ့ရင် ဒီစာအုပ်ကို ထုတ်ပြလိုက်ပါကွာ" ဟူသော စကားအရ ဘယ်သူ့ကိုမှ မဖတ်စေချင်သည့် တားမြစ်မှုမျိုးလည်း မရှိခဲ့။ ဒီလိုဆိုပြန်တော့ ထုတ်မည်ဆိုလည်း ထုတ်လို့ရသည့် အဓိပ္ပာယ်မျိုး ဆောင်နေသည်။

ထားတော့ ...။ အခုတော့ ဒုတိယ အဓိပ္ပာယ်ကိုပဲ ကောက်ယူတော့မည်။

နောက်ပြဿနာ တစ်ခုက- ကျွန်တော်။ ကျွန်တော်က စာရေးရမှာ အလွန်ပျင်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်ခါက ဝေမျိုးသွင်က ပြောဖူး၏။

"အနုပညာတို့ ဘာတို့ဆိုတာက ကျွန်တော် ရုပ်မချောခင်တုန်းက လုပ်ခဲ့တာတွေပါ အစ်ကိုရာ။ အခု ရုပ်ချောလာတော့ အဲဒါတွေ မလုပ်တော့ဘူး"

သူ့လိုသာ ပြောကြကြေးဆိုလျှင် ကျွန်တော်လည်း အရင်တုန်းက စာရေးလို့သာ စော်ကြည်သည်ဟု ထင်ပြီး စာတွေအများကြီး ရေးခဲ့မိသည်။ တကယ်တမ်းတွင် စာမရေးလည်း စော်တွေက ကြည်နေမြဲ ဖြစ်သည်ကို သိလိုက်ရသောအခါ သိပ်ပြီး အားကြိုးမာန်တက် စာရေးချင်စိတ် မရှိတော့ချေ။

သို့သော် ယခု ဘာသာပြန်ရမည့်စာက ကျွန်တော်နှင့် အရင်းနှီးဆုံး သူတစ်ယောက်၏ အနုပညာလက်ရာ ဖြစ်နေသည်။ ထိုလက်ရာထဲတွင် ကျွန်တော့်ကို အမှတ်တမဲ့ ပြောပြဖူးသော စကားလုံးအချို့၊ ခံစားချက်အချို့နှင့် သူအာရုံကျခဲ့ဖူးသော အနုပညာလက်ရာ များအကြောင်း တစ်စွန်းတစ်စ ပါနေသည်။

ဥပမာ ပြောရလျှင် The same တွင်ပါရှိသော Some Like it Hot ဆိုသော စာသားသည် ဝါကျသက်သက် ဖြစ်ရုံမကဘဲ အဘဆရာဇော်ကြိုက်နှစ်သက်သည့် တိုနီကားတစ်နှင့် မာရီလင်မွန်ရိုးတို့ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ထားကြသော ဇာတ်ကားဖြစ်သည့်အကြောင်း၊ N.K Cole ဟု အဘဆရာဇော် ရည်ညွှန်းသော အမေရိကန်အဆိုတော် နသန်နီယယ် အဒမ်ကိုးလ်သည် (သူ အလွန်နှစ်ခြိုက်သော ဂျပန်သီချင်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်သည့်) Autumn Leaves ကို သီဆိုခဲ့သူ ဖြစ်သည့်အကြောင်း စသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဦးကြားတွင် သိနားလည်ထားမှုတွေ များလှသည်။

ထိုသိထားခဲ့မှုများ အားလုံးကို ဘာသာပြန်သည့်အခါ ထည့်သွင်းဖော်ပြရန် မလိုအပ်လှသော်လည်း ကျွန်တော့်အဖို့တွင်ကား စကားလုံးတိုင်းသည် နွေးထွေးသော အတိတ်ကို ပြန်လည်ခေါ်ဆောင် လာသလို ခံစားရသည်။ နောက်တစ်ချက်က အဘဆရာဇော် ရေးချင်သလို ရေးသွားသော အတိုကောက် စာလုံးများကို ဝှက်စာဖော်သလို စဉ်းစားရသည့် ကိစ္စပင် ဖြစ်၏။

ဥပမာ ... S.H.S ဆိုသော စကားလုံးကို ဘာအဓိပ္ပာယ် ရှိမှန်းလည်း မသိ။ ဘယ်အဘိဓာန်မှာလည်း ရှာမရ ဖြစ်နေပြီးမှ အဘနှစ်ခြိုက်သော "မောင့်လပြည့်ဝန်း" သီချင်းကို သတိရလိုက်သည့် အခါမှပင် S.H.S ဆိုသည်မှာ စိုင်းထီးဆိုင်ကို ရည်ညွှန်းမှန်း နားလည်သွားရလေသည်။

ဘာသာပြန်ရာတွင် အခက်ခဲဆုံး ပြဿနာကား ဇော်ဇော်အောင်ရေးသော လေသံဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ရသည့် ကိစ္စပင်ဖြစ်သည်။ J.K Rowling ရေးသားသော စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဘာသာပြန်လျှင် "ဒါ J.K Rowling ရဲ့ လေယူလေသိမ်း မဟုတ်ဘူး"ဟု မည်သူကမှ လာကန့်ကွက်ကြ လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ J.K Rowling က မြန်မာလို တစ်ခါမှ မရေးဖူး သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဇော်ဇော်အောင်ကိုတော့ ထိုသို့ ဘာသာပြန်၍ မရပါ။ ဇော်ဇော်အောင်၏ ရေးဟန်ကို သူ့စာဖတ် ပရိသတ်က သိကြသည်။ သူ့လေယူလေသိမ်း အတိုင်း မထွက်လျှင် ဇော်ဇော်အောင်၏ စာကိုဖတ်နေရသည့် အရသာမျိုး ရလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ဘာသာလည်း ပြန်ရသလို ဇော်ဇော် အောင်၏ လေသံကိုလည်း တုပရသည်။

ထိုသို့ ရေးသားရာတွင် တချို့နေရာများတွင် နာမဝိသေသနများကို ကြိယာအဖြစ် အသွင်ပြောင်းပြီး ကျွန်တော် ဘာသာပြန်ထား၏။ (ကျွန်တော်သည် ခုနစ်တန်း အင်္ဂလိပ်စာ စာမေးပွဲကို အောင်မြင်ဖူး သောကြောင့် (Adj) သည် (V) မဟုတ်မှန်း ကောင်းစွာ သိပါသည်) အချို့ သော ဝါကျများကို နှစ်ပိုင်း သို့မဟုတ် သုံးပိုင်းပိုင်းပြီး ဘာသာပြန်ပါသည်။ အချို့နေရာများကို စကားပြေဟန်ဖြင့်ရေးပြီး အချို့နေရာများကို စကားပြော ဟန် သုံးပါသည်။ Mercurie ဆိုသည့် စကားလုံးကို မည်သည့်အဘိဓာန်မှာမှ မပါသည့် "ရွန်းရွန်းလဲ့" ဟု ဘာသာပြန်ပါသည်။

ဘာကြောင့် ရေးသလဲဆိုသည့် အကြောင်းကိစ္စကိုကား သံသရာ၏ အမှတ် တစ်နေရာရာတွင် (အကယ်၍များ) အဘဆရာဇော်နှင့် ဆုံတွေ့ခဲ့ရသော် သူ့ ထံ၌ကျွန်တော် တိုက်ရိုက်ဖြေရှင်းချက် ပေးရမည့်ကိစ္စသာ ဖြစ်ပါသည်။ လူ တိုင်းကို လိုက်ရှင်းပြနေဖို့ လိုအပ်သည်ဟု မထင်ပါ။

တချို့နေရာများတွင် Languid and Luminious, Tender and Tyrannical, Persive and Persuasive စသော အယ်လ်သံ ထပ်ဆင့်၊ ထီသံထပ်ဆင့်၊ ဖီသံ ထပ်ဆင့် စကားလုံးများ Discredited, Disgruntled, Dissipated ဟူသော ဒီ သံနှင့်ချည်း တစ်ဆက်တည်း ရေးဖွဲ့သွားသည့် အရသာမျိုး ကိုကား မြန်မာ လို ပြန်ဆိုရာတွင် ပါလာနိုင်စေခြင်းငှာ ကျွန်တော်မစွမ်းသာခဲ့ပါ။ ထိုသို့ သော အရသာကို အပြည့်အဝ ခံစားလိုသူများအတွက် ဆရာဇော်ဇော် အောင်၏ မူရင်းအင်္ဂလိပ်စာကိုသာ ဖတ်ကြည့်ကြဖို့ တိုက်တွန်းလိုပါသည်။

အချွတ်အချော် အတိမ်းအစောင်းရှိသော အင်္ဂလိပ်စာလုံးပေါင်း အချို့ကို တွေ့ပါသည်။ ကျွန်တော်မပြင်ပါ။ ဒီအတိုင်း ထားလိုက်ပါသည်။ ဇော်ဇော် အောင်သည် ကျွန်တော့် အတန်းထဲမှ ကျောင်းသားလေး မဟုတ်ပါ။ ဆရာ ဇော်ဇော်အောင်သည် အနုပညာရှင်ဖြစ်၏။ သူရေးဖွဲ့ခဲ့သော စာသည် အနုပညာပစ္စည်းဖြစ်၏။ စာလုံးပေါင်း မှန်တာကိုမှ ဖတ်ချင်ကြလျှင် အဘိဓာန် တစ်အုပ်ဝယ်ကာ ထိုင်ဖတ်နေလျှင်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်ကို ဘာသာပြန်ရသောကြောင့် အဘဆရာ ဇော်ဇော်အောင် တစ်ယောက် ကောင်းရာ သုဂတိဘုံမှ ပြုံးပြုံးကြီး ကြည့်နေပေလိမ့်မည် ... ဘာညာစသဖြင့် စောက်ပိုတွေ မရေးလိုပါ။ ပြောချင်သည်မှာကား ဤ စာအုပ်ကို ကျွန်တော် ဘာသာမပြန်ချင်ပါ။ သို့သော် လုပ်ရမည့်ကိစ္စ ဖြစ်နေ သောကြောင့် လုပ်လိုက်ပါသည်။

ငြိမ်းချမ်းသော ချစ်ခြင်းဖြင့်
မင်းခိုက်စိုးစန်